

200 estadis com el Camp Nou plens d'aigua

Protecció Civil informa la població de Bescanó dels protocols d'actuació en cas d'una hipotètica ruptura de preses

Quan pugem a un avió, abans de l'enlairament, escoltem amb més o menys atenció unes instruccions que ens indiquen què cal fer en cas d'emergència. Sabem que és un escenari altament improbable –l'aviació és un dels mitjans de transport més segurs–, però, tot i així, la informació hi és. No per generar por, sinó per reduir-ne les conseqüències si mai calgués actuar. Amb aquesta mateixa lògica, els veïns de zones potencialment inundables en cas d'incidència en una presa també són cridats a conèixer els protocols d'emergència. És en aquest context que s'emmarca la jornada de sensibilització de Protecció Civil celebrada ahir a Bescanó.

Si fa mesos la sequera buidava embassaments i encenia totes les alarmes, ahir, el relat era un altre: el de l'excés sobtat, el de la hipotètica ruptura d'un sistema de preses –Sau, Susqueda i el Pastoral– que podria transformar el riu en una força devastadora en qüestió de minuts. Una por que, a Girona, té arrels profundes. Encara ressona l'eco de la novel·la Susqueda, de Miquel Fañanàs, i aquell episodi radiofònic dels anys vuitanta que, a l'estil d'Orson Welles i la seva La guerra dels mons, va semblar el pànic amb una ficció que molts van prendre per real.

“El risc zero no existeix”. Amb aquesta frase, repetida com un mantra, es va obrir la sessió. L'alcalde de Bescanó, Xevi Vinyoles –que va recordar que “fa més de 50 anys que vivim amb la presa”–, va defensar la necessitat d'informar sense caure en l'alarmisme. “Hem conviscut tota la vida amb riscos de baixa probabilitat. Més informació serveix per aprendre com cal actuar”, va dir.

La xerrada va començar amb un element clau per tranquil·litzar: les preses disposen de sensors que detecten qualsevol esgüera al formigó. En cas d'incidència greu, l'evacuació no seria improvisada. “Un trencament no passa d'un dia per l'altre”, van insistir els tècnics. Però van deixar clar que hi ha escenaris possibles. Fins a quatre, de menys a més greus; els dos darrers (H3 i H4) podrien inundar completament municipis com Bescanó. I no poc: 200 estadis com el Camp Nou plens d'aigua...

Si les tres preses cedissin plenes, a Bescanó hi arribarien uns 400 hectòmetres cúbics d'aigua. I en el pitjor dels casos, l'aigua podria assolir fins a 11 metres d'alçada durant uns vint minuts. La xifra va provocar un murmuri immediat a la sala polivalent, un “oh” col·lectiu fins que, tot seguit, es va voler donar un missatge de calma: hi hauria temps per evacuar.

Des del 2021, la normativa europea obliga a instal·lar sistemes d'alerta a les poblacions situades en zones inundables en un marge de 30 minuts. A Bescanó n'hi ha dues, situades al turó dels Cavalls i a la Sala Polivalent, dins d'un sistema que suma 21 sirenes a la conca.

El protocol és clar i escalonat: primer, avisos per ES-Alert; després, comunicacions a través de les xarxes socials, i, finalment, les sirenes. “El so no està pensat perquè el senti la població, sinó els evacuadors”, van explicar. És a dir, quan sonin, la teoria diu que tothom ja hauria de ser fora.

La sessió va acabar amb una demostració del so de les sirenes. Un so que ningú vol sentir mai. Els assistents en van sortir amb una sensació agredolça: més conscients del risc, però també més preparats.

Publicat a:

-El Punt Avui. El Punt Avui 26-04-2026, Pàgina 17

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2638275-200-estadis-com-el-camp-nou-plens-d-aigua.html>